

HUMANIST

Omgitt av politi og motdemonstranter, møttes klimafornekttere, identitære og innvandringskritikere i helgen på Eldorado Bokhandel til seminaret «Den Nye Politiske Virkeligheten». John Færseth rapporterer fra det norske alternativhøyres store dag.

Demonstrant og motdemonstrant utenfor Eldorado. Foto: John Færseth.

Utenfor Eldorado kino står et trettitalls demonstranter. En av dem har med seg en plakat med teksten «Stopp Breiviks ideologi» i printerbokstaver over et portrett av masse-morderen. «Nei til etnisk rensing» er slagordet på en annen. Midt blant dem står en motdemonstrasjon mot motdemonstrasjonen, i form av en langhåret herremann med bind for øynene og en stor plakat med teksten «Beholde ytringsfriheten? Stem/klem Liberalistene!»

Politiet tar ingen sjanser. Selv om de fleste demonstrantene ser temmelig ufarlige ut – til tross for trusler på forhånd om mer drastiske aksjoner – er to innsatsbiler på plass utenfor Oslos gamle storstue for actionfilm.

Tittelen på arrangementet er *Den Nye Politiske Virkeligheten*, undertittelen er «Hva innebærer Brexit, Trumps seier og at stadig flere mener Islam ikke passer inn i Europa?». Regien er ved nettstedet *Ekte Nyheter*, eid av liberalisten Onar Åm. I takt med tiden har nettstedet gjennomgått noe av en transformasjon det siste året: Fra å bestå av lenker til libertarianske youtubevideoer og oppfordringer om å stemme på Det Liberale Folkeparti (DLF), har det fått et langt større innslag av egenprodusert stoff.

Navnet henspiller på begrepet «falske nyheter», som blant andre Donald Trump har brukt i et forsøk på å diskreditere «venstrevridde» mainstreammedier. Og ikke overraskende er gjennomgangstemaene kritikk mot «det nye Norge» innvandringen har ført med seg, samt støtte til Donald Trump og den eksentriske Alliansen-lederen Hans Jørgen Lysglimt Johansen.

I praksis skal det bli lite Brexit og Trump denne dagen. Samtidig er det liten tvil om at Trump hele tiden spøker i bakgrunnen, ettersom valgseieren har vært en kraftig vitamininnsprøyting for dem som ikke kvier seg for å snakke om «folk» og «identitet» på en måte som lenge har vært tabu.

Det er er glissent inne i auditoriet. Det er ikke godt å si hvem som er flest, deltakerne eller demonstrantene utenfor. Enten det nå skyldes manglende interesse eller at det koster nesten to hundre kroner å komme inn. Ironisk nok er det liten tvil om at demonstrantenes mobilisering har gjort sitt for å skape blest om et arrangement som ellers ville passert i stillhet.

- Det handler om ytringsfriheten. Jeg bestemte meg for å komme da jeg så hvor mye bråk det ble, sier en middeladrende mann jeg treffer i inngangen, som presenterer seg som klimarealist. To karer i tjuårene, med dreadlocks og store tatoveringer under t-skjortene, sier langt på vei det samme: De er her for å se hva dette er for noe, og fikk nysgjerrigheten vekket av det de har lest på nett.

Onar Åm entrer scenen omtrent en halvtime etter skjema, for å komme med noen annonseringer: En av deltakerne har meldt avbud. I stedet skal Åm selv holde et foredrag om de evolusjonære årsakene til forskjellene mellom høyre- og venstresiden, og de biologiske mekanismene bak «falske nyheter». Han bruker også litt tid på demonstrantene utenfor, som er grunnen til at han har valgt å endre programmet og la Martin Sellner snakke først i stedet for å avslutte dagen:

- Vi regner med at mange av dem har vansker med å stå tidlig opp, så vi satser på at når de verste blitserne endelig har våknet, kan politiet fortelle dem at de har kommet for sent, sier han sarkastisk, før han ber folk bruke bakdøra hvis de skal ut, og ikke gi seg inn i diskusjoner med «venstreraddisene».

- Europas befolkning blir byttet ut

Martin Sellner, grunnleggeren til demonstrasjonene. Foto: John Færseth.

Østerrikske [Martin Sellner](#) er grunnleggeren til at demonstrantene er der. Sellner er 28 år gammel og et ledende navn i den europeiske identitærbevegelsen, som har fått mye oppmerksomhet de siste årene. «Ulver i trange jeans» og «høyre-hipsterer» er bare noen av tilnavnene den har fått ([Humanist har skrevet om identitære tidligere](#)). Ikke alle karakteristikkene treffer like godt, som da tidsskriftet *The Economist* i fjor omtalte dem som «Europas svar på den amerikanske alt-right-bevegelsen». Identitetsbevegelsen oppstod nemlig i Frankrike rundt 2003 – og er følgelig langt eldre enn sin eventuelle amerikanske fetter.

Mange har fokusert på Sellners fortid som nazist, noe han har til felles med flere andre sentrale skikkelser i bevegelsen. Men selv om man ser bort fra den slags ungdomssynder – slik enkelte vil mene at man bør – representerer han en bevegelse som i beste fall kan beskrives som høyreradikal.

Den viktigste skyteskiven for identitærene er multikulturalismen som de mener har preget Europa de siste tiårene. I stedet ønsker de seg en «etnopluralisme», der formelt likeverdige kulturer skal leve mer eller mindre adskilt og dyrke sin egenart. Et mantra er at «menneskerettighetene inkluderer retten til et hjemland».

Ikke all aktiviteten er av intellektuell karakter: I Frankrike har man blant annet drevet suppekjøkken der all maten inneholder svinekjøtt, slik at den ikke kan spises av muslimer eller jøder, og aksjonert mot skip som skal plukke opp flyktninger. Mens tyske identitære har hatt aksjoner der man har

spraymalt «Dra hjem!» i områder med mange innvandrere. I Norge representeres den blant annet av nettstedene Kulturverk og Maalmannen, samt av organisasjonen/nettverket KultOrg.

I motsetning til den småfrikke alt-right-bevegelsen, som bærer preg av å ha oppstått blant nettroll, forsøker identitarismen å fremstå som intellektuell og akademisk. Inspirasjonen kommer fra blant andre Alain de Benoist og Aleksandr Dugin – begge to tenkere som er kritiske til kulturblanding og globalisering, og som ser verden som naturlig inndelt i ulike sivilisasjoner.

Dugin er kjent som en av ideologene bak den russiske krigføringen i Ukraina, noe som passer bra med tanke på hvordan identitærene ofte anser Russland som en nyttig alliert mot «globalistene» i EU og USA. Flere identitære har da også valgt å reise til Donetsk og Luhansk for å slåss i de prorussiske separatiststyrkene.

Benoist regnes på sin side som en av grunnleggerne av det franske «nye høyre», og har siden 70-tallet prediket en «multikulturalisme fra høyre» og et ønske om å vende tilbake til Europas hedenske røtter. Også han anser Russland som en naturlig alliert. Et kjent sitat i så måte er at «det er bedre å bære hjelmen til Den Røde Arme enn å gumle hamburgere i Brooklyn».

Et tredje navn som ofte blir referert til er den marxistiske filosofen Antonio Gramsci, som mente at man for å forandre samfunnet først måtte forandre kulturen og samfunnsdebatten. En tanke identitærene har tatt til sitt hjerte under navnet *metapolitikk*. Ikke overraskende bedyrer de ofte og gjerne at de ikke snakker om raser, men *kulturer*.

«Myk totalitarisme»

Martin Sellner på talerstolen. Bildene på lerretet viser Antonio Gramsci og Alain de Benoist. Foto: John Færseth.

Sellner begynner foredraget sitt med å fastslå at vi lever i en verdensdel preget av «en myk totalitarisme», der man ikke er fri til å si det man vil om viktige temaer som islamisering og innvandring. Multikulturalismen er død, den ble skutt i Paris, overkjørt i Stockholm og bombet i Manchester, konstaterer han. Derfor trenger Norge en identitær bevegelse.

Og det haster: Politiske eliter på venstresiden har forstått at det lønner seg å importere velgere, heller enn å fri til de innfødte. Innvandring og høyere fødselstall vil snart gjøre etniske europeere til en minoritet på eget kontinent.

Sellner fortsetter med å hevde at dagens Europa er preget av «etnomasochisme», et selvhat mot egen identitet og kultur. Selv det å hevde at europeere har en kultur er blitt suspekt – da er man rasist. Samtidig hyller man dem som står opp for sin egen kultur, så lenge de tilhører minoriteter

eller bor i andre deler av verden. Så langt har dette selvhøvet gått, at mens alle husker bildene av den druknede flyktinggutten Alan, husker ingen navnene på barna som er blitt drept i terrorangrep.

Vi må stoppe videre muslimsk innvandring, og helst snu den ved å skape incentiver for de som vil dra tilbake, avslutter Sellner. Snart kan det være for sent, og da er det vi som kan befinne oss på flyktningskip på vei bort fra en ødelagt verdensdel.

Mange i publikum ser ut til å ta til seg budskapet – og skal jeg være ærlig griper jeg meg selv i å nikke et par ganger. Men én ting er det Sellner sier, noe annet er det som skinner gjennom. Selv om identitarismen tilsynelatende tar avstand fra rasisme og mener alle mennesker er likeverdige, er det tydelige trekk av *Blut und Boden* i den kulturforståelsen som ligger til grunn. Kulturene er statiske størrelser rotfestet i jorden og historien, det er liten eller ingen åpning for at mennesker kan ha flere forskjellige identiteter, eller for at for eksempel en muslim med pakistanske eller tyrkiske røtter også kan føle seg norsk.

Pause

I pausen slår jeg av en prat med noen av publikummerne. Det er flere gamle travere i SIAN-t-skjorte i salen, av den typen vi er vant til å se i «islamkritiske» demonstrasjoner. Her står de side om side med dresskledte herrer, som først og fremst er her for å få sin oppfatning om dagens klimapolitikk som meningsløs og feil bekreftet.

Samtidig er det også en god del unge mennesker her, selv om den glisne salen ikke akkurat bærer bud om noe stort ungdomsopprør. Noen av dem ser ut til å være tilknyttet det identitære nettstedet KultOrg. Andre flokker seg etter hvert rundt Alliansen-leder Lynglimt Johansen, som nettopp er ankommet.

- Vi er nysgjerrige og vil se på greiene, forteller Fredrik og Geir, begge i tjuetårene.

- Jeg er økonomisk sentrist, men står kulturelt nærmere Sellner, sier Fredrik. - Jeg synes han tok opp mange gode poenger, som retten til eget land. Det er også en del av folkeretten. Samene kan jobbe for sin kultur, det kan ikke vi.

Et forsøk på å innvende at samene er et urfolk og dermed et litt spesielt eksempel, blir avvist.

- Hvite nordmenn var her først, samene kom senere slik jeg har forstått det. Men uansett er det noe med det at de kan hylle sin kultur, det kan ikke vi. Nylig var det til og med en sak i Aftenposten som antydte at bunad på 17. mai var nasjonalsosialistisk, sier Fredrik, som forteller at han jobber i en matbutikk og ellers «henger på internett».

- Hvite europeere kommer til å være i mindretall om femti år, er du komfortabel med den tanken?, spør Geir, som studerer pedagogikk.

Onar Åm selv er også opptatt av hva jeg synes om det jeg har hørt.

- Synes du det Sellner sa var så ille egentlig? Indianerne har sin identitet, det samme har samene. Hadde han sagt dette i Japan ville det vært uproblematisk. Så hva er det egentlig som er så nazistisk med dette?

Åm forteller at han først og fremst ønsker å slippe til stemmer som ellers ikke blir hørt.

- Dialog har utviklet seg gjennom millioner av år, som en måte å unngå konflikter. Jeg er tilhenger

av trykkokerteorien, som jeg vet mange ikke liker. Blir ikke folk hørt, blir det konflikter. Så vi ønsker først og fremst å slippe til dem som er blitt marginalisert. Hadde det vært høyresiden som dominerte og venstresiden som ble stengt ute, ville det sett helt annerledes ut.

Samtidig er han mer enn klar for å legge til rette for en debatt om innvandring og hvorvidt dagens velferdsstat vil være bærekraftig på sikt.

- Jeg er selv liberalist, og skeptisk til velferdsstaten. Singapore er et spennende eksempel her. Det er fem millioner innbyggere, men bare fem drap i året, selv om mange ikke er statsborgere, men fremmedarbeidere. Fjorten prosent er muslimer, men det har ikke noe å si ettersom folk må jobbe og dermed ikke har tid til å lage kvalm.

Klimaskeptisk mellomspill

I auditoriet tar kjemiprofessor og «klimarealist» Ole Henrik Ellestad et oppgjør med rådende konsensus på sin måte: Menneskeskapte klimaendringer er en myte som opprettholdes av en nærmest samlet front av forskere, politikere og journalister, som ikke kvier seg for å flytte observasjonsutstyr og jukse med målinger for å få de ønskede resultatene.

Å tro at mennesker kan påvirke klimaet er som da kong Knut den Mektige forsøkte å befale havet, fastslår Ellestad. I stedet bør vi se på sammenhengen mellom solflekaktivitet og temperatur. For øvrig er CO2 «livets gass» som fører til bedre vekstvilkår for planter, og et varmere klima vil gi både dyr, mennesker og planter bedre levekår.

Instinktenes opprør

Både den lovede lunsjpausen og Onar Åms foredrag har rukket å bli strøket fra programmet før siste deltaker går på talerstolen. Helge Lurås er tidligere forsker ved Norsk Utenrikspolitisk Institutt (NUPI), og har de siste årene gjort seg til talsmann for en streng begrensning av «ikke-vestlig» innvandring. Særlig gjelder dette muslimer, som han har beskrevet som et fremmedelement som truer med å reversere fremskrittet.

Lurås er også en av dem som har forsøkt å relativisere Russlands opptreden i Ukraina, ved å sammenligne den med NATOs intervensjon i Kosovo i 2000, og ved å hevde at det var feil av Vesten å gå i konflikt med Russland ved å bidra til Janukovytsjs fall, i stedet for å satse på Putin som alliert mot islamistiske grupper. Ikke overraskende er han derfor blitt omfavnet av prorussiske og pro-Assad-stemmer som Pål Steigan og Hanne Nabintu Herland.

Tittelen på foredraget er «*Brexit og EU*». Det er i praksis lite av begge deler. I stedet fremstår han nærmest som en ny Nietzsche, som refser kristendommen for dens «fargeblinde» universalisme, som har lagt grunnen for dagens misære: Kristendommen har nemlig gjort oss ute av stand til å fokusere på egeninteresse, noe som skaper problemer i møtet med islam, som ikke bare er en religion, men et identitetsfellesskap.

- Etter andre verdenskrig satte Europa i gang en integreringsprosess uten noen europeisk identitet å bygge den på. Identitet er alltid i opposisjon til noe, det er inngrupper mot utgrupper, mener Lurås. I stedet har man forsøkt å kvitte seg ikke bare med nasjonalismen, men enhver definisjon av vi-begrepet.

Dette er helt unikt for Vesten som kultur, mener han. Alle andre kulturer har inngruppepreferanser. Vi i Vesten skal ganske enkelt ikke eksistere som grupper, og dette strider mot selve menneskenaturen og alle våre iboende instinkter. Røttene til dette ligger i den kristne etikken vi er

blitt sosialisert inn i - selv om vi ikke lenger tror på Jesus eller Gud - og som er preget av at vi skal føle skyld i forhold til egen identitet, og at det er umoralsk å prioritere egne interesser.

- Det er et utopisk prosjekt, som alle iboende aspekter i menneskenaturen stritter imot. Vi er nødt til å bli mer realistiske og ta innover oss de menneskelige realitetene for å ikke forvitte som gruppe slik de mest ytterliggående vil, fastslår han.

Fra en moderne Nietzsche går veien videre i retning av Carl Jung og hans «blonde beist», når Lurås advarer mot «instinktene» som vil reise seg fra massene. Til tross for sosialiseringen har det hele tiden eksistert krefter som gang på gang har reist seg mot den kristne etikken. Det dreier seg om de minst sosialiserte og utdannede, de som i størst grad styres av instinktene, sier Lurås. Det er de som først vil se hva som er galt, lenge før de mer utdannede gjør det. Det er viktig at vi forstår og tar inn over oss menneskenaturen, før folk begynner å slåss i gatene, fortsetter han, og forsikrer at han tror demonstrantene utenfor har gode intensjoner, selv om de tar fundamentalt feil.

- Jeg tror ikke dette er noen ond konspirasjon, selv om noen sikkert har oppløsning av Vesten som ideal. De fleste har gode intensjoner og tror dette prosjektet er mulig å gjennomføre. Vi er nødt til å forklare dem at menneskeheten ikke er så mild som de tror. Og vi er nødt til å inkludere de innvandrerne som alt er kommet. Faren er hvis viljen og kampkraften kommer ut av kontroll, og den styrende eliten ikke tar dette inn over seg, avslutter han.

Spørsmål fra salen

Klokken har rukket å bli to, men vi rekker noen få spørsmål før det er tid for å tømme lokalet. Åm vil vite om Lurås har lest boken *Creating Christ*, som handler om hvordan kristendommen ble skapt av en romersk konspirasjon, der man ville skape en universell religion, men i stedet satte i gang prosessene som til slutt ledet til et «sekularisert selvhat» i Vesten.

En annen vil vite hva han mener om teorien om at Europa er tiltenkt rollen som en ny «ark» der de sterkeste og dyktigste kan overleve. De ansvarlige skal i så fall være de samme mektige - presumptivt jødiske - elitene som kontrollerer bankvesenet og har stått bak både den franske og russiske revolusjonen.

Lurås avviser begge deler mer eller mindre kontant. Han har liten tro på konspirasjoner, og hva om arken blir for full? Det er jo milliarder av mennesker utenfor som vil inn.

Hva i alle dager?

Utenfor er demonstrantene blitt flere, samtidig som de store konfrontasjonene er uteblitt. Hva i alle dager er det egentlig jeg har vært vitne til i dag? Hva er det egentlig som samler så ulike folk som identitære, objektivister, klimabenekttere, rabulisten Lysglimt Johansen og liberalisten Åm?

En ting er at det hele virker som et forsøk på å skape et norsk alternativhøyre, bestående av krefter som til nå har vært marginaliserte. Krefter som befinner seg i det litt diffuse landskapet som begynner i ytterkantene av Fremskrittspartiet og ender et sted i psykiatrien. Dette er et landskap hvor man fortsatt sliter med å finne seg selv, og som foreløpig ikke har noe naturlig samlingspunkt, ettersom Lysglimt Johansen og Alliansen nok fremstår som for eksentriske for de fleste. Men det er der, klart til å plukkes den dagen det dukker opp en lederskikkelse med talent og karisma.

Alle er de dobbelt outsiders, både utstøtt av den kompakte majoriteten og avhengige av å være det. Sentralt for alle sammen er nemlig fortellingen om seg selv som forfulgte sannsigere, i kamp mot de politisk korrekte løgnerne som dominerer politikk, vitenskap og massemedia, og som forer oss med

falske nyheter. En fortelling som også har hjulpet frem Trump og Brexit.

Og i denne fortellingen er det de som representerer det egentlige folket, det tause flertallet, som i likhet med dem selv har gått lei av løgnene. Uansett om meningsmålinger og valgresultater sier det stikk motsatte.